

Dendrobium victória-reginae Loher

De plant werd gevonden door Ellmerop Mount Santo Tomas bij Baguio op het eiland Luzon, Filippijnen, en naar Engeland aan Protheroe & Morris gestuurd. Hij bloeide juni 1897 en werd door Loher in *Gardeners' Chronical* beschreven. Hij werd naar Koningin Victoria I van Engeland genoemd, die op 22 juni 1897 haar 60-jarig regeringsjubileum vierde.

Verspreiding

Het verspreidingsgebied ligt op het eiland Luzon, Filippijnen, waar hij op hoogten tussen 1700 en 2000 meter epifitisch op eiken en *Rhododendron* groeit.

Beschrijving

Grote planten hebben veel schijnknollen, die niet alleen uit de basis ontspruiten, maar ook hogerop uit de schijnknollen, die zich dus vertakken. De groeiwijze van de plant is daardoor los-uitstaand. Wortels zeer dun en rijk vertakt.

Schijnknollen tot 50 cm lang, aan de basis slechts enkele mm dik, zich naar boven tot 6 à 8 mm verdikkend, in de onderste helft slechts met snel vliezig wordende en dan wittige bladscheden bezet. Slechts de bovenste helft of het bovenste derde gedeelte met duidelijke, in twee rijen geplaatste bladeren, die nauwelijks 1 cm van elkaar staan. Deze zijn breed-lancetvormig, tot 6 cm lang en 1,8 cm breed.

Op een lichte standplaats zijn de bovenste bladeren en bladscheden lichtrood aangelopen.

Bloeiwijze alleenstaand of met enkele bijeen, op de bijna ontbladerde schijnknollen van het vorige jaar, bij voorkeur nabij de top.

De afzonderlijke bloeiwijze is een armbloemige (meestal twee tot vier bloemen), ongesteelde tros. De bloemen zijn reukloos; de bloembladen staan niet volledig uit, maar schuin naar voren, zodat de bloem zich niet geheel opent. Alle bloembladen zijn aan de basis wit, in de bovenste helft meer of minder intensief blauwviolet, waarbij de nerven donkerder van kleur zijn. De lip is aan haar basis krachtig purperblauw gestreept. De sepalen zijn onderling gelijk, lancetvormig en toegespitst, 25 mm lang en 7-8 mm breed. De beide zijdelingse sepalen zijn echter asymmetrisch en de zijde die naar de lip is gekeerd, is ca. 5 mm verlengd. Door vergroeiing hiervan ontstaat een even lange zog. sepalenspoor (mentum of kin). Petalen breder dan de sepalen (10 mm). Lip toegespitst-tongvormig, zonder zijlobben.

Cultuur

Een plant voor de gematigd-koele kas; in zijn thuisland groeit hij in de hogere berggebieden in een koele, vochtige omgeving.

Bij ons zal deze *Dendrobium* zich het meest op een blokje thuis voelen, waaraan hij hangend gekweekt wordt. Mocht u toch tot potcultuur besluiten, kies dan voor een bark-dicksonia mengsel: de wortels willen zich graag ergens ruim aan hechten.

Regelmatig mesten is goed voor deze *Dendrobium*. In de herfst moet u echter een meststof nemen met minder stikstof.

Als hij in het voorjaar wortels gaat maken, kunt u rijkelijk water geven. Bij potcultuur moet het potmengsel goed droog zijn voor er weer water gegeven kan worden.

De bulben groeien langzaam: zij raken pas tegen het einde van het jaar volgroeid. Dan moet u de plant enige weken koel en in een goede luchtvochtigheid, maar zonder water weghangen (zetten).

De minimum nachttemperatuur in de winter is ongeveer 13°C.

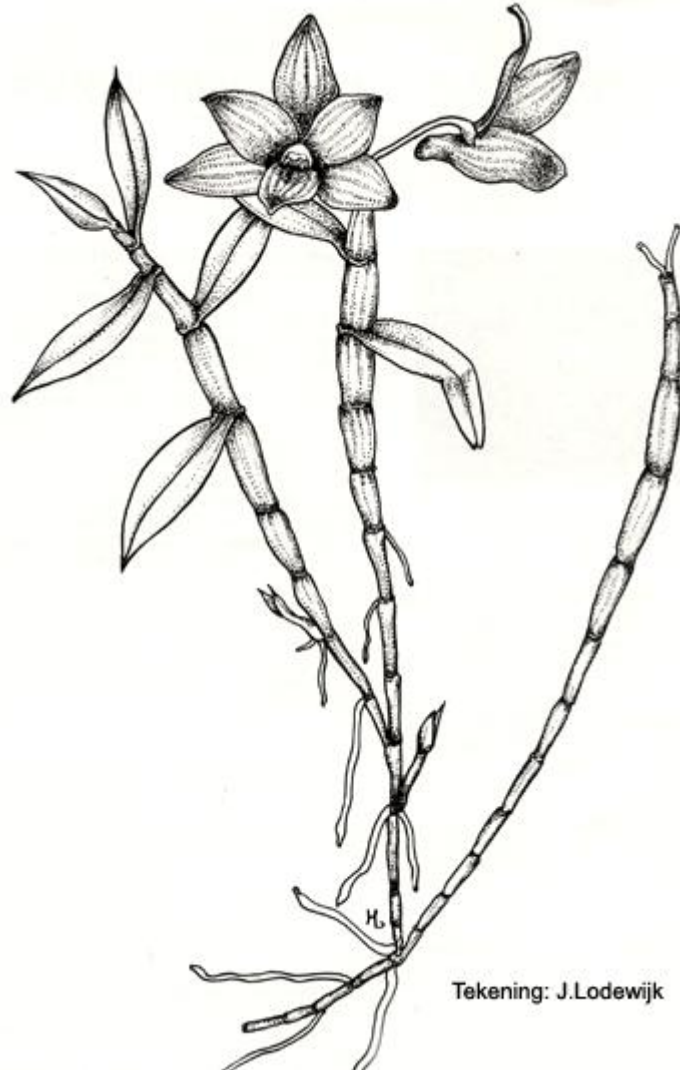
De plant verlangt veel licht, zelfs zon, maar tegen de felle middagzon in de zomer moet u hem beschermen. Probeer om de nachttemperatuur, ook in de zomer niet boven de 16°C te laten komen. Als u voor voldoende verse lucht zorgt, kan bij voldoende luchtvochtigheid de dagtemperatuur rustig stijgen.

De bloemen verschijnen aan de voorlaatste bulbe en oudere bulben, vaak verscheidene keren per jaar.

Uitgave: Nederlandse Orchideeën Vereniging. Auteursrechten voorbehouden

De bloei valt hoofdzakelijk in januari en juni en kan 2 tot 3 weken duren.

Tekening: J.Lodewijk

juni 1979